

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. února 2016 v senátě složeném z předsedy Mgr. Lumíra Čablíka a přísedících Jiřiny Chabroňové a Ludmily Chvílíčkové **t a k t o :**

Obžalovaný

P. P.,

nar. XXX v XXX, operátor linky, bytem XXX,

je v i n e n ,

ž e

dne 21. 2. 2015 kolem 12.15 hodin na silnici I. třídy č. XXX mezi obcemi XXX a XXX, v blízkosti křižovatky s místní komunikací na XXX, okres XXX, řídil ve směru na XXX své osobní motorové vozidlo zn. XXX, r.z. XXX, v rozporu s § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b), § 17 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu předtím, než začal předjíždět před ním jedoucí vozidlo zn. XXX r.z. XXX, řízené vlastníkem XXX XXX, se dostatečně nepřesvědčil o tom, že je již předjížděn osobním motorovým vozidlem zn. XXX, r.z. XXX, řízeným XXX XXX, nar. XXX, z majetku jeho otce XXX XXX, nar. XXX, nacházejícím se v dané době v levé polovině vozovky za ním a jedoucí rychlostí 138 km/hodinu, neumožnil mu bezpečné předjetí, vybočil ze směru své jízdy a přejel středovou čáru, v době, kdy vozidlo XXX se nacházelo za ním ve vzdálenosti 16 metrů, přičemž narazil levým předním rohem vozidla XXX do pravého předního rohu vozidla XXX, na což XXX XXX reagoval tím, že otočil řízení vozidla vlevo, v důsledku čehož svými levými koly najel na nebezpečnou levou krajnici, ve snaze vyrovnat směr jízdy otočil poté volantem více vpravo a následně vozidlo

XXX najelo zpět na komunikaci, kdy se však dostalo do nestabilního pohybu, který se řidiči nepodařilo zvládnout, vozidlo se začalo na komunikaci přetáčet ve směru hodinových ručiček a najíždělo do pravé poloviny vozovky, kde došlo dále ke střetu pravé zadní části vozidla XXX s levým předním bokem souběžně pomaleji jedoucího vozidla XXX v pravém jízdním pruhu, při tomto nebyl XXX XXX schopen srovnat své vozidlo do přímého směru a s vozidlem postupně vyjížděl vpravo na nebezpečný povrch svahu příkopu a následně vyjel vpravo mimo pozemní komunikaci, kde svým pravým předním rohem a pravým bokem narazil do vzrostlých stromů na dně příkopu rychlostí 119 km/hodinu, čímž se vozidlo dostalo do další rotace ve směru hodinových ručiček až do konečné polohy za místem střetu, poté co vozidlo XXX předjelo vozidlo XXX, kdy jeho řidič svou jízdu dále zpomaloval, tak XXX XXX pravým předním rohem vozidla XXX narazil do levého zadního rohu vozidla XXX, následně toto vozidlo předjel a dále za místem nehody zastavil, při dopravní nehodě osoby nacházející se ve vozidle XXX utrpěly zranění, a to:

XXX XXX, sedící bez použití bezpečnostních pásů na zadním sedadle vpravo, zlomeniny skeletu trupu, horních končetin a zhmoždění orgánů dutiny hrudní a břišní, zlomeniny žeber více vpravo s potrháním pohrudnice, zhmoždění obou plic, prokrvácení pod nitroblánou srdeční, v místě levé komory v oblasti mezikomorové přepážky, trhliny v pravém jaterním laloku a v místě branky pravé ledviny, čemuž v důsledku úrazově krvácivého šoku při zhmoždění orgánů dutiny hrudní a břišní na místě podlehl,

XXX XXX, připoután bezpečnostním pásem na sedadle spolujezdce, utrpěl zlomeninu skeletu lbi, nitrolební úrazové změny a zhmoždění orgánů dutiny hrudní, plošné prokrvácení měkkých pokrývek lebních v temenních, spánkových a týlních krajinách, splývající lomné linie na kostech klenby i spodiny lební, plášťovité krvácení pod tvrdou plenu mozkovou nad pravou polokoulí mozkovou, disperzní prokrvácení měkkých plen mozkových, zhmoždění čelních a spánkových laloků v pravostranných středových jádrech, trhliny se zhmožděním v kmeni mozkovém nad Varolovým mostem, těžký otok mozku, zlomeniny žeber oboustranně a zhmoždění obou plic, čemuž následně po převezení na ARK FN Ostrava podlehl dne 22. 2. 2015,

XXX XXX, sedící bez použití bezpečnostních pásů na zadním sedadle vlevo, utrpěl následující zranění,

hlavy: zhmoždění mozku v pravém čelním a týlním laloku a s edémem mozku, vícečetné zlomeniny horní čelisti vpravo s krevními výrony do čelistních dutin, dvojitě zlomeniny dolní čelisti s posunutím úlomků, zlomeniny zevní stěny pravé očníce, zlomeniny vnitřní stěny obou očnic, rozsáhlé úrazové skalpace kůže v pravé čelně spánkové části hlavy, tržné rány víček pravého oka, levé strany čela a brady, tříštivé zlomeniny nosních kůstek s vpáčením úlomků,

páteře: kompresivní zlomeniny těla a oblouku 6. hrudního obratle s posunutím, zlomeniny trnového výběžku 5. krčního až 5. hrudního obratle, zlomeniny příčných výběžků 5. až 8. hrudního obratle vlevo,

trupu: zlomeniny 3. žebra vpravo, zhmoždění pravé plíce, zhmoždění pravé strany hrudníku, tržnou kožní ránu pravé střední části břicha,

horní končetiny: zlomeninu levé klíční kosti, zlomeninu dolního konce pravé vřetenní kosti a bodcových výběžků vřetenní i loketní kosti, pravého předloktí s posunutím úlomků, zhmoždění pravého ramene s kožními odřeninami, zhmoždění pravého zápěstí s kožními odřeninami

a úrazový šok,

což si vyžádalo hospitalizaci ve FN XXX do 5. 3. 2015, v Nemocnici XXX do 22. 4. 2015, v Rehabilitačním ústavu XXX do 26. 6. 2015, a následně dosud trvající léčení,

XXX XXX utrpěl mnohočetné povrchové oděrky na čele, mnohočetné oděrky horních končetin oboustranně, bez omezení v běžném způsobu života,

t e d y

jednak jinému z nedbalosti způsobil smrt, a čin uvedený v § 143 odst. 1 trestního zákoníku spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví, a čin uvedený v § 147 odst. 1 trestního zákoníku spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

jednak přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

jednak přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 /dvou/ roků**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **4 /čtyř/ roků**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému **u k l á d á trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání **4 /čtyř/ roků**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození:

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX,

XXX se sídlem XXX, XXX,

XXX se sídlem XXX, XXX,

o d k a z u j í s uplatněnými nároky na peněžitou náhradu újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný XXX XXX u hlavního líčení se nedoznal k zavinění dopravní nehody. V den činu řídil své vozidlo XXX, vyjížděl z XXX, z místa bydliště do XXX. Rozhodl se předjet vozidlo XXX, které jelo před ním rychlostí do 90 km/h, spíše se chtěl podívat, zdali je předjíždění možné. Šlo o rovný, přehledný úsek. Za vozidlem XXX jel asi 5 metrů, dal znamení o změně směru jízdy vlevo, vyjel si asi čtvrt metru až půl metru za dělicí čáru do protisměru, předtím se podíval do zpětného levého zrcátka, viděl, že vozidlo XXX je dost daleko za ním. Následně se rozhodl nepředjíždět, když viděl kolonu vozidel, chtěl se vrátit do svého jízdního pruhu, to již vozidlo XXX použilo zvukovou signalizaci a předtím, než se stihl zařadit do svého jízdního pruhu, se střetli. Vozidlo XXX narazilo do jeho vozidla. Najednou se objevilo u něj, nedokáže si to vysvětlit. Poté si již nic nepamatuje. Auto měl pojištěno u pojišťovny XXX, dopravní nehodu nahlásil. Poškozeným poslal omluvný dopis.

I když obžalovaný popírá své zavinění dopravní nehody, je z něj usvědčován důkazy provedenými u hlavního líčení.

Svěděk XXX XXX (starší) u hlavního líčení uvedl, že je vlastníkem vozidla XXX, jež bylo účastníkem dopravní nehody dne 21. 2. 2015. Auto zakoupil v roce 2008, používal ho jako druhé vozidlo. V den dopravní nehody vozidlo řídil syn XXX. Všichni z rodiny jej používali. Vzhledem k poškození v důsledku dopravní nehody bylo vyhodnoceno, že jde o tzv. totální škodu, zatím pojistné plnění neobdrželi.

Svěděk XXX XXX (mladší) u hlavního líčení uvedl, že dne 21. 2. 2015 řídil vozidlo XXX, jeli se známými z XXX na fotbal do XXX. Po výjezdu z XXX jel v menší koloně, poté chtěl na rovině za XXX předjíždět a došlo k nehodě. Ve vozidle s ním jely další osoby, na sedadle spolujezdce XXX XXX, on sám i XXX XXX měli zapnuty bezpečnostní pásy. Za spolujezdcem seděl XXX XXX, za ním XXX XXX, ti zapnuty bezpečnostní pásy neměli. Ještě je upozorňoval na zapnutí pásů, poté je již nekontroloval. Před zahájením předjíždění v protisměru žádné vozidlo nejelo, měl dostatek místa, věděl, že by se zvládl zařadit za předjížděné auto. Chtěl předjet pouze jedno vozidlo a zařadit se do kolony vozidel známých, kteří jeli na fotbal. Vzdálenost mezi XXX bratra a XXX byla asi 10 metrů, sám jel rychlostí okolo 100 km/h, zrychloval na 110 km/h, aby mohl vozidlo předjet. Nacházel se v levé polovině vozovky, modrá XXX pak začala vybočovat, vytlačovat jej do levé strany vozovky, bylo to ve chvíli, kdy byl na její úrovni. Byl tak vytlačen do příkopu, a to na levé straně, poté se dostal do smyku, snažil se auto udržet na silnici, což se mu však nepodařilo, dostal smyk, začal najíždět na pravou stranu vozovky, pravou zadní částí vozidla narazil do auta bratra, následně do stromu. Původně se domníval, že se mu podařilo XXX uhnout, až později se dověděl, že do něj XXX narazila. Nesouhlasí s tím, že by měl jet rychlostí přes 130 km/h. Sám v důsledku dopravní nehody měl pouze oděrky na hlavě a paži, ty jej neomezovaly v běžném způsobu života, v nemocnici byl pouze přes víkend. Myslí si, že dopravní nehoda byla způsobena rychlostí všech účastníků a nepozorností pana XXX, který se řádně nepodíval do zpětného zrcátka a nepřesvědčil se o tom, že jej předjíždí.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že v den činu řídil vozidlo XXX, během jízdy sledoval bratr, který jel ve vozidle XXX, předjížděl, pak se ale věnoval své jízdě, poté zaregistroval, že bratr doslova vyletěl do jeho směru a narazil do něj přední částí vozidla. Poté havaroval, neví přesně, jak se to stalo. V autě vezl další tři spolujezdce. Pohyboval se rychlostí 90 km/h. Poté si všiml, že se k němu blíží vozidlo XXX, ta se přiblížila na krátkou vzdálenost k jeho zadní části vozidla. Myslí si, že bratr jel určitě rychlostí okolo 100 km/h. Pojistné plnění dosud za poškození vozidla nedostal, neutrpěl žádnou újmu na zdraví. Po nehodě byl bratr v šoku. Nevšiml si, že by XXX dávala znamení o změně směru jízdy.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že se synem XXX nebyl v kontaktu delší dobu, jeho zdravotní stav před dopravní nehodou neznal. Nárok na náhradu škody nikde neuplatnil.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že XXX XXX byl její syn, před dopravní nehodou byl zdravý. Se synem žili ve společné domácnosti, šlo o aktivního sportovce, pracoval jako trenér, chodil hrát volejbal. Z pojištění obdržela částku 50.000 Kč.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že XXX XXX byl její bratr, bydlela s ním ve společné domácnosti, před nehodou byl zdravý. Po úmrtí bratra jí doporučili psychologa, který působí ve škole, proto k němu dochází i s matkou. Bratr jí finančně přispíval na školní výlety, na studium, doma pomáhal a vykonával mužské práce.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že je babičkou zesnulého XXX XXX, v poslední době se s vnukem nestýkala.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že je otcem XXX XXX, ten neměl žádné zdravotní obtíže, šlo o sportovce, pojistné plnění obdržel od sportovců z tělovýchovné jednoty. Syn byl bezdětný.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že je matkou XXX XXX, pojistné řeší přes pojišťovnu, syn byl v dobrém zdravotním stavu. Pojistné plnění neobdržela.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že byla družkou XXX XXX, žili spolu pět let. Jeho zdravotní stav byl před dopravní nehodou dobrý. Pojistné plnění řeší prostřednictvím advokáta.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že syn XXX byl s ním v dennodenním kontaktu, před dopravní nehodou byl zdravotně v pořádku, sportoval. Po dopravní nehodě se musel syn nastěhovat k nim domů i s přítelkyní, poté co byl syn propuštěn z XXX, bydlí u nich. Zatím je schopen se o syna postarat, neví ale, co bude dále, bude z něj téměř na 100 % invalidní důchodce. Zdravotní stav syna je aktuálně špatný, má problémy s viděním na oko, v zádech má šrouby, nikde dlouho nevydrží, není schopen pracovat. Neustále jej bolí záda, špatně vidí, dělá mu problémy, když je v okolí více lidí. Neustále jezdí po lékařských vyšetřeních, čeká jej plastika obličeje, má problémy s rukou. Syn si na dopravní nehodu nepamatuje, chtěl vidět místo, kde se nehoda stala. Když dostal syn předvolání k hlavnímu líčení, přestal komunikovat, neustále se dotazoval, zdali k soudu musí jít. Když se dověděl, že vypovídat nemusí, uvolnil se.

Svědčce XXX XXX u hlavního líčení uvedla, že syn XXX s nimi bydlí v místě bydliště od propuštění z léčení po dopravní nehodě. Museli tomu přizpůsobit byt, bydlí s ním i jeho

přítelkyně. Jeho psychický stav je nevyrovnaný, užívá antidepresiva. Má zmrzačený obličej, ruku, záda, neustále chodí po rehabilitacích.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že cestoval ve vozidle XXX, jeli na fotbalový zápas do XXX. Seděl vepředu na místě spolujezdce, díval se do zpětného zrcátka, řidič, tedy XXX XXX říkal, XXX už jede. Podíval se, viděl, že pan XXX začal předjíždět, XXX XXX nejel zrovna pomalu, oni sami jeli rychlostí asi 110 km/h. Vozidlo XXX se přibližovalo dost rychle, jelo o dost rychleji, než oni sami, když se pohybovali rychlostí do 110 km/h. V jednu chvíli viděl, že všechny tři auta byla vedle sebe, když se podíval doleva, uviděl přední část vozidla XXX i XXX, to poté dostalo smyk a bouralo. V okamžiku, kdy XXX začala předjíždět, bylo vozidlo XXX již blízko. Nikdo z osádky jejich vozidla zraněn nebyl. Nezaznamenal, že by XXX dávala znamení o změně směru jízdy.

Svědék XXX XXX u hlavního líčení uvedl, že řídil vozidlo XXX, v den činu jel před dalšími vozidly, jež se účastnila nehodovou děje. Dopravní nehodu viděl ve zpětném zrcátku na vzdálenost asi 300 metrů. Viděl, že vozidlo XXX bylo již na úrovni XXX, tu ale chtělo také předjíždět a vrazilo do vozidla XXX z boku. Řidič vozidla XXX se snažil auto korigovat, pak už ale viděl jen oblak prachu a dýmu, auto narazilo do stromu.

Znalec ing. Ivan Krejsa z oboru doprava, ekonomika a strojírenství shodně ve znaleckém posudku na č.l. 297 až 351, tak i u hlavního líčení shrnul, že řidič vozidla XXX jedoucí rychlostí asi 100 km/h zahájil vybočování vlevo na předjetí před ním jedoucím vozidlem XXX v době, kdy se již v levé části vozovky za ním nacházelo vozidlo XXX, asi 16 metrů za ním. Řidič vozidla XXX při pohledu do levého zpětného zrcátka 5,4 sekund před střetem mohl vidět toto vozidlo téměř celou šířkou v levé polovině vozovky. Následně provedl vybočení a po přejetí středové čáry levým předním rohem narazil do pravého předního rohu vozidla XXX. Následně vozidlo XXX začalo mírně zpomalovat a vracet se zpět ke středu vozovky, kde pokračovalo v jízdě, poté vozidlo XXX zpomalilo, vozidlo XXX projelo před vozidlo XXX vpravo mimo vozovku a řidič vozidla XXX narazil do levého zadního rohu vozidla XXX. XXX poté předjela XXX a zastavili v konečné poloze. Řidič vozidla XXX předjížděl vozidlo XXX rychlostí asi 132 km/h (126 až 138 km/h). Postupně ještě částečně zrychlil a v okamžiku prvního střetu mohl mít rychlost asi 139 km/h. Řidič vozidla XXX na XXX reagoval uhybáním vlevo a najel levými koly na nezpevněnou krajnici, kdy částečně zpomalil, poté se přidáním plynu ještě pokoušel předjet další vozidlo XXX. Vzhledem k natočení volantu více vpravo vozidlo XXX najelo opět na nezpevněný povrch, začalo se smýkat vpravo rychlostí asi 136 km/h, střetlo se se souběžně jedoucím vozidlem XXX a poté došlo ke střetu se stromy vpravo mimo komunikaci v rychlosti 119 km/h. Řidič vozidla XXX se pohyboval v pravé polovině vozovky, a to rychlostí asi 85 km/h. Řidič vozidla XXX rychlost 139 km/h nepřekročil, nižší rychlostí jet nemohl, jinak by své vozidlo s výrazně nižší rychlostí zvládnul, aniž by došlo ke kolizní situaci. Levá přední část vozidla XXX se objektivně dotkla pravé přední části vozidla XXX, a to v místě pravého předního kola. Řidič vozidla XXX měl možnost nehodě předejít, pokud by nezačal vyjíždět vlevo, s největší pravděpodobností se nepřesvědčil o tom, zda není předjížděn. Pokud by vozidlo XXX jelo stejnou rychlostí jako vozidlo XXX, potom vzdálenost 16 metrů byla dostatečná pro najetí vozidla XXX do levé poloviny vozovky. Při rychlosti 132 km/h vozidla XXX však již tato vzdálenost byla nedostatečná a došlo ke střetu. Řidič vozidla XXX měl možnost nehodě předejít a zabránit, pokud by nepředjížděl vozidlo XXX, neboť toto vozidlo před ním jelo rychlostí 100 km/h, což je rychlost o 10 km/h vyšší, než stanovená. Další možností odvrácení střetu řidiče vozidla XXX bylo to, že při najetí na levou krajnici by se nesnažil vyjíždět vpravo zpět na zpevněnou

část komunikace a brzdil by v tomto směru jízdy. Vozidlo XXX vykazovalo značnou deformaci a nebylo možno posoudit technický stav řízení, brzd i dalších skupin vozidla.

U hlavního líčení znalec ing. Ivan Krejsa doplnil, že pokud jde o pohyb a vyjetí vozidla XXX, došlo k vybočení přes střed vozovky a nepatrnému kontaktu s vozidlem XXX, který však ovlivnil celý další vývoj pohybu ostatních vozidel. Již 7 vteřin před střetem mohl řidič vozidla XXX zjistit pohledem do zrcátka, že je předjížděn vozidlem XXX.

Znalec MUDr. Marek Dokoupil z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství u hlavního líčení shodně jako ve znaleckém posudku na č.l. 220 až 246, jež se týká poškozeného XXX uvedl, že při zevní prohlídce zemřelého byla nalezena mnohočetná poranění včetně úrazové deformace hrudníku. Oděrky kůže byly na pravé straně čela, na tvářích, ušních boltcích oboustranně, na pravé straně hrudníku, stehnech i bérkách oboustranně, pravém rameni, paži, předloktí a hřební straně obou rukou. Krevní podlitiny prosvítaly na víčcích obou očí, obou ušních boltcích, na krku oboustranně, na obou stehnech, levém kolenu, obou bérkách, pravém rameni, na pažích, loktech oboustranně, na pravém předloktí a v místě rukou. Na pravé straně čela byly nelezeny splývající krevní výrony. Vnitřních prohlídkou byla zjištěna mnohačetná poranění zahrnující zlomeniny skeletu lbi, nitrolební úrazové změny a hmoždění orgánů dutiny hrudní. Byl zjištěn i stav po odběru sleziny a ledvin k transplantačním účelům. Měkké pokrývky lební byly plošně prokrvácené v temeni, spánkových i týlních krajinách. Nad pravou polokoulí mozkovou bylo nalezeno plášťovité ložisko krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, disperzně pak byly prokrvácené měkké pleny mozkové. Trhliny se zhmožděním byly i v kmene mozkovém nad Varolovým mostem. Mozek byl se známkami těžkého otoku. Dále z úrazových změn byly prokázány zlomeniny žeber oboustranně a zhmoždění obou plic. Byl zjištěn i akutní stresový vřed v počáteční části dvanáctníku bez známek zakrvácení do zažívacího traktu. Doba smrti byla stanovena na 22. 2. 2015, 21.55 hodin. Proti hlavě a trupu působilo mohutné tupé násilí, proti končetinám pak násilí malé a střední intenzity síly. Při střetu provázeném prudkou decelerací došlo k nárazu trupu na bortící se interiér vozidla, kdy vznikly zlomeniny žeber a zhmoždění plic. Poranění hlavy lze nejlépe vysvětlit jejím zaklíněním ve zborceném interiéru při stlačení z bočních stran. Poranění horních a dolních končetin vznikla kontaktem s interiérem vozidla, na těle nebyla prokázána poranění, která by svědčila pro zachycení bezpečnostními pásy. Mechanismus úrazového děje popsán ve spise, a to dopravní úraz spolujezdce jedoucího v osobním vozidle XXX na sedadle vedle řidiče s nárazem do pevné překážky – stromu je v souladu s charakterem objektivně zjištěných poranění. Bezprostřední příčinou smrti je zhmoždění kmene mozkového při zlomeninách klenby a spodiny lební. Jde o smrt, která je v přímé příčinné souvislosti s poraněními utrpěnými při dopravní nehodě dne 21. 2. 2015. Možné užití bezpečnostního pásu je významným protektivním faktorem, který zabraňuje při deceleraci vozidla vržení těla na interiér, je však samozřejmé, že člověka nemusí ochránit před poraněními, které vznikají v souvislosti s poraněním krční páteře, spodiny lební atd. Pokud dojde k rozsáhlé deformaci interiéru vozidla, může dojít k zaklínění poškozeného a k závažným úrazovým změnám, i pokud jde poután bezpečnostním pásem. Kategoricky se vyjádřit nelze. Nebyly zjištěny oděrky v místě podbřišku či na hrudníku, nad klíční kostí, nelze prokázat, že byl připoután.

Znalec k poškozenému XXX XXX vypověděl shodně jako v písemné verzi znaleckého posudku na č.l. 188 až 206 spisu, u poškozeného byla zjištěna mnohočetná poranění včetně úrazové deformace hrudníku a horních končetin. Oděrky kůže byly na čele vpravo, v pravém obočí, na víčcích obou očí, nosu, tvářích, bradě, krku i hrudníku oboustranně, na pravé straně břicha, v pravé bederní krajině, na pravém stehnu, kolenu, v oblasti ramenou, na pravém lokti,

levém předloktí a hřbetní straně obou rukou. Vnitřní prohlídkou byly zjištěny zlomeniny skeletu trupu, horních končetin a zhmoždění orgánů dutiny hrudní a břišní. Na skeletu trupu byly nalezeny zlomeniny žeber více vpravo s potrháním pohrudnice. Zhmožděny byly obě plíce. Pod nitroblánou srdeční, v místě levé komory byla v oblasti mezikomorové přepážky ložiska prokrvácení. Z onemocnění přirozené povahy byla zjištěna pouze obezita. Doba smrti byla stanovena na 21. 2. 2015, 12.30 hodin. Mohutné tupé násilí působilo proti trupu zepředu a více zprava, dále působilo tupé násilí velké intenzity síly proti oběma horním končetinám. Lze zrekapitulovat, že během prudké decelerace poškozený prudce narazil přední stranou hlavy a pravou stranou trupu na bortící se interiér vozidla. Došlo ke vzniku poranění měkkých tkání obličejové i vlasaté části hlavy, ke šterbinovým zlomeninám spodiny lební v místě předních jam, poranění skeletu hrudního koše a zhmoždění orgánů dutiny hrudní i břišní. Nález poranění na horních končetinách zahrnující zlomeniny obou kostí loketních a vřetených svědčí pro snahu tlumit náraz trupu předpažením horních končetin. Na těle zemřelého nebyly nalezeny úrazové změny, z nichž by bylo možno dovodit, že působil bezpečnostní pás při deceleraci. Bezprostřední příčinou smrti je úrazový krvácivý šok při zhmoždění orgánů dutiny hrudní a břišní. Jde o smrt, která je v příčinné souvislosti se zraněními utrpěnými při dopravní nehodě 21. 2. 2015.

Znalec u hlavního líčení doplnil, že ke zlomeninám obou kostí loketních a vřetených by pravděpodobně nedošlo, pokud by byl připoután bezpečnostním pásem. V případě, že by byl připoután, byl by ochráněn určitým způsobem, byť rozsah devastace interiéru byl poměrně velký, vzhledem k vysoké nárazové rychlosti by mohlo dojít k poranění krční či prodloužené míchy či dalších částí centrální nervové soustavy. Lze připustit, že pokud by byl připoután, pravděpodobně by neutrpěl většinu prokázaných poranění.

Pokud jde o zranění XXX XXX, ta vyplývají ze znaleckého posudku znalce MUDr. Václava Kameníčka z č.l. 262 až 271, kdy tento utrpěl při dopravní nehodě poranění hlavy, a to zhmoždění mozku v pravém čelním a týlním laloku a sedémem mozku, vícečetnou zlomeninu horní čelisti vpravo s krevními výrony do čelistních dutin, dvojitou zlomeninu dolní čelisti s posunutím úlomků, zlomeninu zevní stěny pravé očnice, zlomeninu vnitřní stěny obou očnic, došlo k rozsáhlé úrazové skalpaci kůže v pravé čelně spánkové části hlavy, tržným ranám víček pravého oka, levé strany čela a brady a tříštivé zlomenině nosních kůstek s vpáčením úlomků. Pokud jde o páteř, utrpěl kompresivní zlomeninu těla a oblouku šestého hrudního obratle s posunutím, zlomeniny trnového výběžku páteře u krčního až pátého hrudního obratle a zlomeninu příčných výběžků pátého až osmého hrudního obratle vlevo. Na trupu utrpěl zlomeninu třetího žebra vpravo, zhmoždění pravé plíce, zhmoždění pravé strany hrudníku a tržnou kožní ránu v pravé střední části břicha. Na horních končetinách zlomeninu levé klíční kosti, zlomeninu dolního konce pravé vřetení kosti a bodcových výběžků vřetení i loketní kosti, pravého předloktí s posunutím úlomků, zhmoždění pravého ramene s kožními zhmožděninami, zhmoždění pravého zápěstí s kožními odřeninami a úrazový šok.

Obžalovaný je usvědčován i listinnými důkazy, a to protokolem o nehodě v silničním provozu včetně plánu a fotodokumentace z č.l. 60 až 90, lékařskými zprávami ke zdravotnímu stavu XXX XXX z č.l. 273 až 288, fotodokumentací z č.l. 556 až 562.

Po provedeném dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že k dopravní nehodě dne 21. 2. 2015 kolem 12.15 hodin mezi obcemi XXX a XXX skutečně došlo. Dopravní nehodu zavinil řidič vozidla XXX XXX XXX, který nerespektoval ustanovení zákona o silničním provozu, a to zejména ustanovení § 17 odst. 2, z něhož vyplývá, že řidič, který při předjíždění vybočuje ze směru své jízdy, musí dávat znamení o změně směru jízdy a nesmí ohrozit řidiče jedoucího

za ním. Takto si nepočínal v době, kdy byl již předjížděn dalším vozidlem XXX řízením XXX XXX, zahájil předjíždění, najel přes střed vozovky v době, kdy v těsné blízkosti se již nacházelo předjíždějící vozidlo XXX, do tohoto narazil levým předním rohem, vozidlo XXX následně přešlo na levou krajnici, řidič se snažil brzdit, strhl řízení vpravo a následně již nekontrolovaně pokračoval po střetu s vozidlem XXX nebezpečný povrch příkopu, přičemž narazil do vzrostlých stromů rychlostí 119 km/h. Řidič vozidla XXX neměl žádný důvod k předjíždění, pohyboval se již rychlostí překračující nejvyšší povolenou rychlost v daném úseku, jel v tzv. koloně vozidel a neměl tedy žádný důvod v tomto místě předjíždět. Poté, co se rozhodl k předjíždění, navíc přímo ohrozil řidiče jedoucího za ním, a to s vozidlem XXX. Další příčinou dopravní nehody je i rychlost vozidla XXX, bylo objektivizováno, že to předjíždělo rychlostí 138 km/h, to však nemůže zbavit obžalovaného trestní odpovědnosti. V případě, kdy spolupůsobilo více příčin k následkům dopravní nehody, je třeba hodnotit každou příčinu co do významu i důležitosti pro následek, který z jednání obžalovaného nastal. Jednání pachatele má povahu příčiny i tehdy, když kromě něj následku vedlo i jednání další osoby, poněvadž příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje, jestliže k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, jež spolupůsobí na vzniku následku, avšak jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez níž by k následku nebylo došlo (rozhodnutí NS 16/2002). Lze tak uzavřít, že pokud by obžalovaný nezačal najíždět přes střed vozovky při předjíždění a nenarazil do vozidla XXX, samotná rychlost vozidla XXX by nevedla k dopravní nehodě, ve věci je tedy dáno zavinění dopravní nehody ze strany obžalovaného. Tak, jak již bylo zmíněno, další příčinou dopravní nehody byla rychlost vozidla XXX, která byla významně překročena v daném úseku, na následky dopravní nehody mělo vliv přitom i to, že poškozený XXX XXX a XXX XXX nebyli připoutáni bezpečnostními pásy.

Obžalovaný sice popírá své zavinění dopravní nehody, je však usvědčován jednoznačně důkazy provedenými u hlavního líčení, a to výpovědí svědků, zejména XXX XXX, znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, které objektivizují důvody smrtelných následků obou poškozených, znaleckým posudkem znalce z oboru doprava ing. Krejsy, který popsal celý nehodový děj i příčiny vzniku dopravní nehody. Komplex utrpených zranění poškozeného XXX XXX je rovněž tak citován výše, ten jednoznačně utrpěl při dopravní nehodě tzv. těžkou újmu na zdraví, již se rozumí podle ustanovení § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku poškození důležitého orgánu a podle písm. i) delší dobu trvající poruchu zdraví, která se vyžaduje podle konstantní judikatury v délce nejméně 6 týdnů. Těžkou újmu na zdraví se rozumí vážná porucha na zdraví či vážné onemocnění, které současně naplňuje jednotlivá kritéria popsaná v § 122 odst. 2 trestního zákoníku. Poškozený XXX utrpěl celou řadu závažných zranění, pro které byl opakovaně operován, hospitalizován dlouhodobě, rehabilituje a do dnešního dne jeho léčení není ukončeno.

Jednání obžalovaného soud kvalifikoval jako souběh přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, když jinému z nedbalosti způsobil smrt a čin uvedený v § 143 odst. 1 trestního zákoníku spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, jednak jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, když jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a čin uvedených v § 147 odst. 1 trestního zákoníku spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Zavinění obžalovaného soud dovedl ve formě nedbalosti vědomé, předvídané v ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když dobře věděl, že podobným způsobem při předjíždění může porušit zájem na ochraně účastníků silničního provozu, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nezpůsobí.

Při rozhodování o trestu byl soud veden následujícími úvahami. Byl hodnocen způsob provedení činu, následky na zdraví jednotlivých osob, hodnocena i osoba samotného obžalovaného. Obžalovaný nemá dosud žádný záznam v opise evidence rejstříku trestů, žije zcela řádným životem, zaměstnavatelem firmou XXX je hodnocen kladně. Vykonával práci dělníka a operátora linky. Řidičem skupiny B je od roku 2014, nemá žádný záznam pro přestupky v souvislosti s řízením motorových vozidel.

Obžalovanému polehčovalo ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku, že vedl před spácháním trestného činu řádný život, přitěžující okolnosti shledány nebyly.

Podle názoru soudu účelu trestu v souladu s obecnými zásadami pro ukládání trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného dosaženo uložením úhrnného trestu odnětí svobody v trvání 2 roků ukládaného podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku s tím, že výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků (§ 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku). Současně obžalovanému byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 4 roků (§ 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku), když právě v souvislosti s řízením motorového vozidla došlo k předmětné dopravní nehodě. Obžalovaný byl ohrožován trestní sazbou 1 rok až 6 let odnětí svobody. Je nutno si uvědomit, že v důsledku jeho jednání došlo ke dvěma smrtelným následkům na zdraví osob, další osoba utrpěla tzv. těžkou újmu na zdraví, kdy může být doživotně postižena. V podobných případech bývá ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, v tomto případě však je nutno přihlídnout k dalším příčinám nehodového děje, vyhodnotit významně překročenou rychlost vozidla XXX i nepřipoutání dvou poškozených bezpečnostními pásy. Vzhledem k těmto skutečnostem je možno působit na obžalovaného ještě trestem odnětí svobody bez přímého výkonu, a to ve výši dvojnásobku dolní hranice zákonné trestní sazby, avšak již s podmíněným odkladem na delší zkušební dobu za současného uložení trestu zákazu činnosti. Obžalovaný je zcela bezúhonný, nemá žádný záznam v opise z evidence rejstříku trestů, v místě bydliště k jeho chování není žádných připomínek, zaměstnavatelem je hodnocen kladně. Jeho jednání je takto nutno hodnotit jako ojedinělé vybočení z jinak řádného života, bohužel s velice zásadními následky na životě a zdraví poškozených i jejich rodinných příslušníků.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojili poškození XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX a XXX s jednotlivými nároky na náhradu škody, žádali nemajetkové újmy, újmy v souvislosti s poškozením motorového vozidla, náklady léčení poškozených. Všichni poškození museli být v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, když rozhodování o náhradě škody by si vyžádalo další dokazování, jež by podstatně protáhlo vedené trestní řízení. Pokud by jedinou příčinou dopravní nehody bylo jednání obžalovaného, bylo by možno rozhodnout výroky o jednotlivých nárocích o náhradě škody. Zde však přispěli k následku dopravní nehody jednak jednání XXX XXX, který významně překročil při předjíždění povolenou rychlost, přičemž ze znaleckého posudku z oboru doprava vyplývá, že pokud by se pohyboval povolenou rychlostí, ke střetu by nedošlo. Dále nutno zohlednit to, že poškozený XXX XXX ani XXX XXX nebyli připoutáni bezpečnostními pásy, u XXX XXX přitom nebyl vyhotoven znalecký posudek k tomu, jaký by byl rozsah případných zranění za situace, že by byl skutečně připoután. Je tak zřejmé, že rozhodování o náhradě škody a kvantifikace jednotlivých příčin dopravní nehody i utrpěných následků by si vyžádala další

rozsáhlé dokazování, jež by přesáhla potřeby trestního řízení, proto muselo být rozhodnuto výrokem citovaným shora.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Bruntál 4. 2. 2016

Mgr. Lumír Čablík v.r.
-předseda senátu-

za správnost vyhotovení:
D. Barabášová